

Przewodnik po polskim systemie aukcyjnym OZE

Energetyka wiatrowa na lądzie 2026

Spis treści

03. Wstęp

04. Stan energetyki wiatrowej w Polsce

12. Aukcje w 2025 r.

14. Kiedy odbyły się ostatnie aukcje?

15. Kiedy odbędą się kolejne aukcje?

16. W jaki sposób projekt kwalifikuje się do udziału w aukcji?

17. Kryteria pozacenowe w aukcjach OZE

18. W jaki sposób wygrana aukcja wpływa na przyłączenie do sieci?

19. Jak przebiega aukcja i kto te aukcje wygrywa?

20. Jaki jest okres wsparcia?

21. Jak wygląda mechanizm wsparcia?

22. Jakie urządzenia do wytwarzania energii elektrycznej mogą zostać zainstalowane?

23. Jakie są obowiązki inwestora, który wygrał aukcję?

24. Jak zabezpieczone jest finansowanie aukcji?

25. A jeśli państwo polskie będzie unikać wykonania obowiązków wynikających z aukcji?

26. Czy możliwy jest transfer praw i obowiązków nabytych w drodze aukcji?

27. Podsumowanie wyników wybranych aukcji z 2025 r.

29. Ceny referencyjne (maksymalne ceny do zaoferowania w aukcji) dla poszczególnych rodzajów instalacji OZE

Wstęp

Szanowni Państwo,

Obowiązujący w Polsce system aukcyjny dla źródeł OZE został wprowadzony ustawą OZE i zaczął efektywnie funkcjonować od 2016 r., kiedy to przeprowadzone zostały pierwsze aukcje. Powyższe oznacza, że system ten funkcjonuje już w Polsce od 10 lat, co czyni go jednym z najdłużej funkcjonujących systemów aukcyjnych w Europie. Jak wynika z danych publikowanych przez Urząd Regulacji Energetyki (URE) „w efekcie przeprowadzonych przez URE dotychczas aukcji (w latach 2016–2025) zakontraktowano niemal 307 TWh energii elektrycznej o wartości blisko 77 mld zł. Wsparciem objęto ponad 4,9 tys. instalacji odnawialnych źródeł energii. Zdecydowana większość wsparcia – o wartości ponad 75 mld zł - to kontrakty instalacji nowoprojektowanych”. Przyglądając się bliżej danym dotyczącym struktury technologicznej zwycięskich ofert wyraźnie widać, iż dominują jedynie 2 technologie OZE – fotowoltaika (PV) i energetyka wiatrowa. Na blisko 16 270 MW mocy zainstalowanej źródeł, które wygrały aukcje, 10 600 MW to źródła PV, 5 539 MW to źródła wiatrowe i jedynie 130 MW to wszystkie pozostałe źródła (z czego blisko 47 MW to źródła istniejące, które wygrały tzw. aukcje migracyjne). Oznacza to, że te 2 technologie – energetyka słoneczna wraz z wiatrową – stanowiły ponad 99% wszystkich mocy, których oferty wygrały aukcje w latach 2016–2025 (na podstawie danych URE).

Można zatem powiedzieć, że mechanizm aukcyjny dobrze spełnił swoją rolę, umożliwiając realizację źródeł OZE w znacznej skali, przybliżając Polskę do realizacji unijnych zobowiązań w zakresie transformacji energetycznej.

Przed nami jeszcze niespełna 2 lata funkcjonowania obecnego systemu, w ramach którego ostatnia aukcja może zostać zrealizowana do końca 2027 r. Niemniej jednak w latach 2026–2027 powinny pojawić się nowe wymagania związane z wdrożeniem tzw. kryteriów pozacenowych (lub niecenowych) zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (NZIA).

W bieżącym roku powinna się również rozpocząć publiczna debata na temat przyszłości mechanizmu wsparcia OZE – czy nadal będzie on potrzebny, a jeżeli tak, to w jakiej formie? Wydaje się, że w branży OZE panuje konsensus, co do potrzeby kontynuowania mechanizmu wsparcia, natomiast co do jego formy z pewnością wymagana będzie szeroka dyskusja.

W 2026 r. powinien również zostać przyjęty przez Radę Ministrów ostateczny projekt Krajowego Planu na Rzecz Energii i Klimatu, który określi strategiczne kierunki rozwoju sektora energetycznego w Polsce, w tym kształt miksu energetycznego. Dokument strategiczny o takim charakterze ma kluczowe znaczenie w kontekście późniejszych działań legislacyjnych i pozalegisacyjnych Rządu oraz decyzji inwestycyjnych w obszarze rozwoju sektora OZE.

Tak czy inaczej czeka nas rok przełomu, a decyzje podejmowane w najbliższych miesiącach ukształtują nowe ramy, w których poruszać się będą zarówno inwestorzy, jak i administracja publiczna. Oby decyzje te sprzyjały budowaniu polskiej niezależności energetycznej, która w dzisiejszych czasach pełnych napięć międzynarodowych, jest po prostu racją stanu.

Warto również wspomnieć, iż dużo pozytywnych wydarzeń miało miejsce w sektorze morskiej energetyki wiatrowej.

Po pierwsze, w 2025 r. rozpoczęła się budowa pierwszej w historii morskiej farmy wiatrowej (projekt Baltic Power), a pozostałe projekty realizowane w ramach tzw. I fazy są również realizowane zgodnie z harmonogramami. Po drugie, udało się znowelizować ustawę o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, dzięki czemu możliwe stało się przeprowadzenie pierwszej aukcji offshore. Po trzecie, i chyba najważniejsze, 17 grudnia 2025 r. skutecznie przeprowadzona została ta pierwsza, historyczna aukcja. Przystąpiło do niej czterech wytwórców, spośród których wyłoniono trzech zwycięzców. W wyniku rozstrzygnięcia powstaną morskie farmy wiatrowe o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej blisko 3,5 GW.

Przekazujemy Państwu niniejszy przewodnik po polskim systemie aukcji OZE jako kompendium wiedzy przygotowane przez Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej oraz kancelarię prawną DWF.

Mamy nadzieję, że przewodnik okaże się Państwu pomocny.

Janusz Gajowiecki
Prezes Zarządu
Polskie Stowarzyszenie
Energetyki Wiatrowej

dr Karol Lasocki
Partner
DWF

Stan energetyki wiatrowej w Polsce

Energetyka wiatrowa stanowi coraz bardziej znaczący element polskiego mixu energetycznego. Wiele wskazuje na to, że jej rola w nadchodzących dziesięcioleciach będzie nadal rosła. Wynika to nie tylko z faktu, iż od 2026 r. ma popłynąć pierwszy prąd z morskiej farmy wiatrowej (a od 2027 r. z kolejnych realizowanych na Bałtyku), ale również z faktu, że realizowana jest duża ilość projektów lądowych, które systematycznie wchodzić będą do polskiego systemu elektroenergetycznego. Pełne wykorzystanie lądowego i morskiego potencjału energetyki wiatrowej pomoże w pełnej transformacji sektora elektroenergetycznego w kierunku zeroemisyjności.

Krajowy System Elektroenergetyczny w Polsce, którego łączna moc zainstalowana przekracza 76,5 GW, po raz pierwszy w historii w mniejszym stopniu oparty jest na elektrowniach ciepłych konwencjonalnych (36,2 GW) niż na źródłach odnawialnych, których moc wyniosła 38,9 GW (na koniec lutego 2026 r.). Ze względu na charakter pracy źródeł OZE fakt, że w systemie mamy więcej mocy z tych źródeł nie oznacza oczywiście, że ilość energii z tych źródeł wyprzedziła tę ze źródeł konwencjonalnych. W 2025 r. łączny udział źródeł konwencjonalnych w generacji energii elektrycznej

wyniósł około 68%, a udział źródeł odnawialnych blisko 32% (sama energetyka wiatrowa generowała blisko 14% energii elektrycznej w tym okresie). W najbliższych latach wycofane zostaną z eksploatacji najstarsze bloki energetyczne. Według scenariusza skumulowanych wycofań istniejących jednostek wytwórczych przedstawionego przez operatora sieci przesyłowej do 2035 r. niezbędne będzie wyłączenie ponad 20 GW źródeł wytwórczych. Wynika to z ich wieku i poziomu wyeksploatowania, a także z planowanego wdrożenia konkluzji wprowadzających nowe standardy emisyjne BAT.

Wykres nr 1 | Rozwój energetyki wiatrowej w Polsce od wprowadzenia systemu wsparcia

Źródło: Urząd Regulacji Energetyki oraz „Informacja statystyczna o energii elektrycznej”, Biuletyn miesięczny ARE, marzec 2026, Ministerstwo Klimatu i Środowiska, Agencja Rynku Energii S.A.

Powstałe w systemie elektroenergetycznym luki mogą zostać wypełnione przez odnawialne źródła energii, których dynamiczny rozwój rozpoczął się w 2005 r. wraz z wprowadzeniem systemu wsparcia OZE – tzw. systemu zielonych certyfikatów.

W ciągu ostatnich 10 lat sektor odnawialnych źródeł energii odnotował najwyższe wskaźniki wzrostu mocy zainstalowanej. Moc zainstalowana w OZE wynosi obecnie ponad 38,9 GW, z czego ok. 27,8%, tj. ok. 10,8 GW w instalacjach wykorzystujących energię wiatru (dane ARE za luty 2026 r.).

Rok 2016 był ostatnim, w którym oddano do użytku instalacje zbudowane w ramach systemu zielonych certyfikatów. Wprowadzenie nowego systemu wsparcia opartego na aukcjach zbiegło się w czasie z niekorzystnymi zmianami w otoczeniu regulacyjnym dla energetyki wiatrowej, które spowodowały zahamowanie jej dynamicznego rozwoju. Wprowadzone zmiany – tzw. zasada 10H oraz zwiększona podstawa opodatkowania dla turbin wiatrowych – w rzeczywistości uniemożliwiły realizację nowych projektów. Sytuację dla istniejących instalacji dodatkowo utrudniała nadpodaż zielonych certyfikatów, co powodowało radykalny spadek ich cen rynkowych, znacznie obniżając rentowność inwestycji.

W połowie roku 2018 branży udało się częściowo przełamać istniejący impas. Nowelizacja ustawy OZE przywróciła dotychczasowe zasady opodatkowania i uutorowała drogę do przeprowadzenia znaczących aukcji OZE dla nowych instalacji. W międzyczasie wzrosły również ceny zielonych certyfikatów,

co poprawiło sytuację finansową inwestycji w energetyce wiatrowej.

Kluczowy był również rok 2023 r., kiedy to znowelizowana została tzw. ustawa odległościowa, co umożliwiło rozpoczęcie nowych inwestycji wiatrowych. Nadal pozostało wiele barier, a proces permittingu jest jednym z najdłuższych w Europie, niemniej jednak zapowiedzi przedstawicieli polskiego rządu wskazują na chęć przyspieszenia realizacji przedmiotowych inwestycji.

Aukcje w 2025 r. odbyły się w lipcu, co było odstępstwem od dotychczasowej praktyki organizowania aukcji pod koniec roku. Powyższe wynikało z faktu, iż URE szykowało się do pierwszej aukcji offshore w grudniu i pozostawiono sobie przestrzeń, aby się do tego dobrze przygotować.

Do aukcji w 2025 r. przeznaczono do sprzedaży 75,9 TWh energii elektrycznej o maksymalnej wartości ponad 31 mld zł. Niemniej jednak pozytywnie udało się rozstrzygnąć jedynie dwie aukcje, w których zakontraktowano ponad 16 TWh (21 proc. przewidzianego wolumenu) o wartości niespełna 5 mld zł (16 proc. przewidzianej łącznej kwoty). Rozstrzygnięcie dotyczyło jedynie źródeł PV i wiatrowych, niemniej jednak wśród 129 zwycięskich ofert zdecydowanie dominowały źródła PV – 126 szt., natomiast źródła wiatrowe to jedynie 3 instalacje.

Jak podaje URE w komunikacie po aukcji „największym zainteresowaniem, tak jak w 2024 r., cieszyła się aukcja przeznaczona dla instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych o mocy

większej niż 1 MW (oznaczona jako AZ/7/2025). Do aukcji przystąpiło 73 wytwórców, którzy złożyli 98 ofert. Zdecydowana większość (95) ofert została złożona przez przedsiębiorców inwestujących w instalacje fotowoltaiczne. W ramach tego koszyka na zakup 32,25 TWh energii przeznaczono niemal 8,9 mld zł. W wyniku rozstrzygnięcia aukcji sprzedano ok. 49 proc. wolumenu energii (ok. 15,8 TWh) w ramach 76 ofert zgłoszonych przez 57 wytwórców, o łącznej wartości niemal 4,8 mld zł (co stanowi ok. 54 proc. wartości energii przeznaczonej do sprzedaży). W konsekwencji mogą powstać instalacje fotowoltaiczne o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieco ponad 1 623 MW oraz lądowe farmy wiatrowe o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej 82,7 MW. Cena referencyjna w tym koszyku wyniosła 389 zł/MWh dla elektrowni słonecznych i 324 zł/MWh dla elektrowni wiatrowych. Minimalna cena, po jakiej została sprzedana energia, wyniosła 100 zł/MWh dla lądowych farm wiatrowych oraz 216,90 zł/MWh dla elektrowni fotowoltaicznych. Maksymalna cena, po jakiej została sprzedana energia wyniosła odpowiednio 320,00 zł/MWh oraz 329,68 zł/MWh. W drugiej z rozstrzygniętych w tym roku aukcji (AZ/6/2025), przeznaczonej dla projektów w technologiach wiatrowej i fotowoltaicznej o mocy nie większej niż 1 MW, zwycięskie oferty objęły instalacje o łącznej mocy zainstalowanej ok. 47,7 MW. Do aukcji przystąpiło 33 wytwórców, którzy złożyli łącznie 83 oferty obejmujące wyłącznie instalacje fotowoltaiczne. W ramach tego koszyka na zakup 11,25 TWh energii przeznaczono ok. 3,82 mld zł. W wyniku rozstrzygnięcia aukcji sprzedano nieco ponad 0,48 TWh energii elektrycznej (4,3 proc. ilości energii przeznaczonej do sprzedaży) w ramach 53 ofert zgłoszonych przez 20 wytwórców o łącznej wartości niespełna 0,17 mld zł (4,4 proc. wartości energii przeznaczonej do sprzedaży). Cena referencyjna dla projektów fotowoltaicznych w tym koszyku wyniosła 414 zł/MWh. Minimalna cena, po jakiej została sprzedana energia, wyniosła 314,77 zł/MWh. Natomiast maksymalna cena, po jakiej energia została sprzedana wyniosła 374,77 zł/MWh¹.

Decyzją Komisji Europejskiej z 30 listopada 2021 r., funkcjonowanie aukcyjnego systemu wsparcia dla producentów energii ze źródeł odnawialnych zostało przedłużone do 30 czerwca 2047 r. co oznacza, że aukcje będą mogły być przeprowadzane do 31 grudnia 2027 r. Pierwsze z nich odbędą się prawdopodobnie jesienią br. Zakończenie okresu funkcjonowania mechanizmu aukcyjnego z końcem 2027 r. oznacza, iż potrzebna jest pilna dyskusja o przyszłości wsparcia

rozwoju źródeł OZE po tym terminie. Kontynuacja lub stworzenie nowego mechanizmu wydaje się być niezbędne dla ograniczenia niepewności inwestycyjnej i ograniczenia kosztów finansowania inwestycji OZE, co w długim terminie oznaczać będzie niższe koszty energii elektrycznej dla polskiej gospodarki.

Osobnym wątkiem w dyskusji o zmianach w obszarze mechanizmu wsparcia jest kwestia implementacji zapisów NZIA w zakresie kryteriów pozacenowych. Inwestorzy obawiają się nowych kryteriów traktując je obecnie jako „niepewność regulacyjną” – jest to szczególnie istotne biorąc pod uwagę, iż rozpoczęcie ich funkcjonowania musi nastąpić od 2026 r., czyli powinno objąć swoim działaniem już najbliższą aukcję. Na ten moment nie są znane żadne szczegóły, co do kierunku i skali ich wdrożenia do krajowego porządku prawnego, co przy wieloletnim procesie rozwoju projektów OZE w Polsce generuje ogromne ryzyko regulacyjne i potencjalne koszty dostosowania zaawansowanych projektów do nowych wymagań. Prawdopodobne jest zatem skorzystanie przez polski rząd z rozwiązań umożliwiających odstępianie od zastosowania kryteriów w 2026 r. Otwartym jednak pozostaje pytanie o aukcje w 2027 r.

Analizując możliwości rozwoju odnawialnych źródeł energii w Polsce w najbliższych latach, szczególną uwagę należy zwrócić na losy regulacji dotyczących energetyki wiatrowej, które w istotny sposób determinują tempo i skalę nowych inwestycji w tym sektorze. Projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (UD89), zaprezentowany jesienią 2024 r. po przeprowadzeniu konsultacji społecznych trafił na początku maja 2025 r. pod obrady Sejmu. Jedną z kluczowych i najbardziej oczekiwanych zmian było odejście od zasady 10H oraz wprowadzenie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowy mieszkaniowej na poziomie 500 metrów, co stanowiło długo wyczekiwany krok w kierunku odblokowania rozwoju lądowej energetyki wiatrowej w Polsce. Pomimo szerokiej debaty publicznej i licznych modyfikacji projektu w toku prac legislacyjnych, ustawa ostatecznie została zawetowana przez Prezydenta, co zahamowało proces liberalizacji przepisów odległościowych.

31 grudnia 2025 r. w wykazie prac legislacyjnych pojawił się kolejny projekt – UD332, tj. projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, który również odnosi się bezpośrednio do regulacji dotyczących energetyki wiatrowej. Obecnie (maj 2026 r.) projekt znajduje się na etapie prac Stałego Komitetu Rady Ministrów. Zakłada on m.in. utrzymanie minimalnej odległości na poziomie 700 metrów, przy jednoczesnym

¹ <https://www.ure.gov.pl/pl/urząd/informacje-ogolne/aktualnosci/12772,Aukcje-OZE-2025-slonce-znow-dominuje-nad-wiatrem.html>

wprowadzeniu rozwiązań mających usprawnić proces inwestycyjny, w tym uregulowanie kwestii lokalizacji elektrowni wiatrowych na podstawie zintegrowanego planu inwestycyjnego (ZPI), ujednoczenie zasad konsultacji społecznych z ogólnymi regulacjami planistycznymi, rozszerzenie mechanizmów korzyści dla społeczności lokalnych przez wprowadzenie funduszu partycypacyjnego oraz wprowadzenie możliwości równoległego prowadzenia procedury środowiskowej i planistycznej. Proponowane zmiany stanowią próbę stopniowego usprawnienia procesu rozwoju energetyki wiatrowej w obowiązujących realiach regulacyjnych. Projekt ten częściowo wychodzi naprzeciw najistotniejszym obecnie ograniczeniom rozwoju lądowej energetyki wiatrowej, w szczególności barierom administracyjnym. Zgodnie jednak z doniesieniami z końca maja 2026 r. projekt UD332 ma zostać zmodyfikowany – przepisy dotyczące energetyki wiatrowej zostaną z niego usunięte i przeniesione do odrębnego projektu. Jednocześnie prace nad samym projektem UD332 będą kontynuowane, przy czym nacisk zostanie położony na rozwiązania dedykowane sektorowi biogazu i biometanu.

Nie bez znaczenia dla procesów inwestycyjnych jest próba rozwiązania dotychczasowego problemu ograniczającego rozwój OZE, jakim była

niewystarczająca przepustowość sieci oraz skala odmów wydawania warunków przyłączenia. Po ponad roku prac legislacyjnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, wiosną 2026 r. nowelizacja weszła w życie (tzw. ustawa sieciowa) – jej celem jest uporządkowanie i usprawnienie procesu przyłączenia do sieci.

Wprowadzone regulacje weszły w życie 30 kwietnia 2026 r. i wprowadzają bardziej rygorystyczne zasady dla nowych projektów oparte na tzw. kamieniach milowych. Inwestorzy zobowiązani są do realizacji określonych etapów inwestycji (np. uzyskania pozwolenia na budowę w terminie 24 lub 36 miesięcy w zależności od technologii) pod rygorem wygaśnięcia umowy przyłączeniowej. Nowelizacja przewiduje również system konkursów na moce przyłączeniowe (w latach 2026-2028 dla nie więcej niż 2 stacji, w charakterze pilotażu), który ma umożliwić wybór najlepiej przygotowanych projektów w warunkach ograniczonej przepustowości sieci. Wzrosły także kwoty zaliczek na poczet opłat za przyłączenie do sieci, uregulowano mechanizm zabezpieczeń wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przyłączenie oraz została dodana nowa opłata za złożenie wniosku o określenie warunków przyłączenia. Tak zmienione mechanizmy finansowe mają łącznie

ograniczyć blokowanie mocy przez projekty o niskim stopniu zaawansowania lub podmioty nierzetelne. Istotne zmiany objęły także przepisy przejściowe dla projektów będących w toku, co dodatkowo wpływa na sytuację inwestorów już zaangażowanych w proces przyłączeniowy. Elementy te mogą zoptymalizować proces przyłączeniowy, ale podnoszą jednocześnie barierę wejścia na rynek, szczególnie dla mniejszych podmiotów, co może prowadzić do ograniczenia konkurencji.

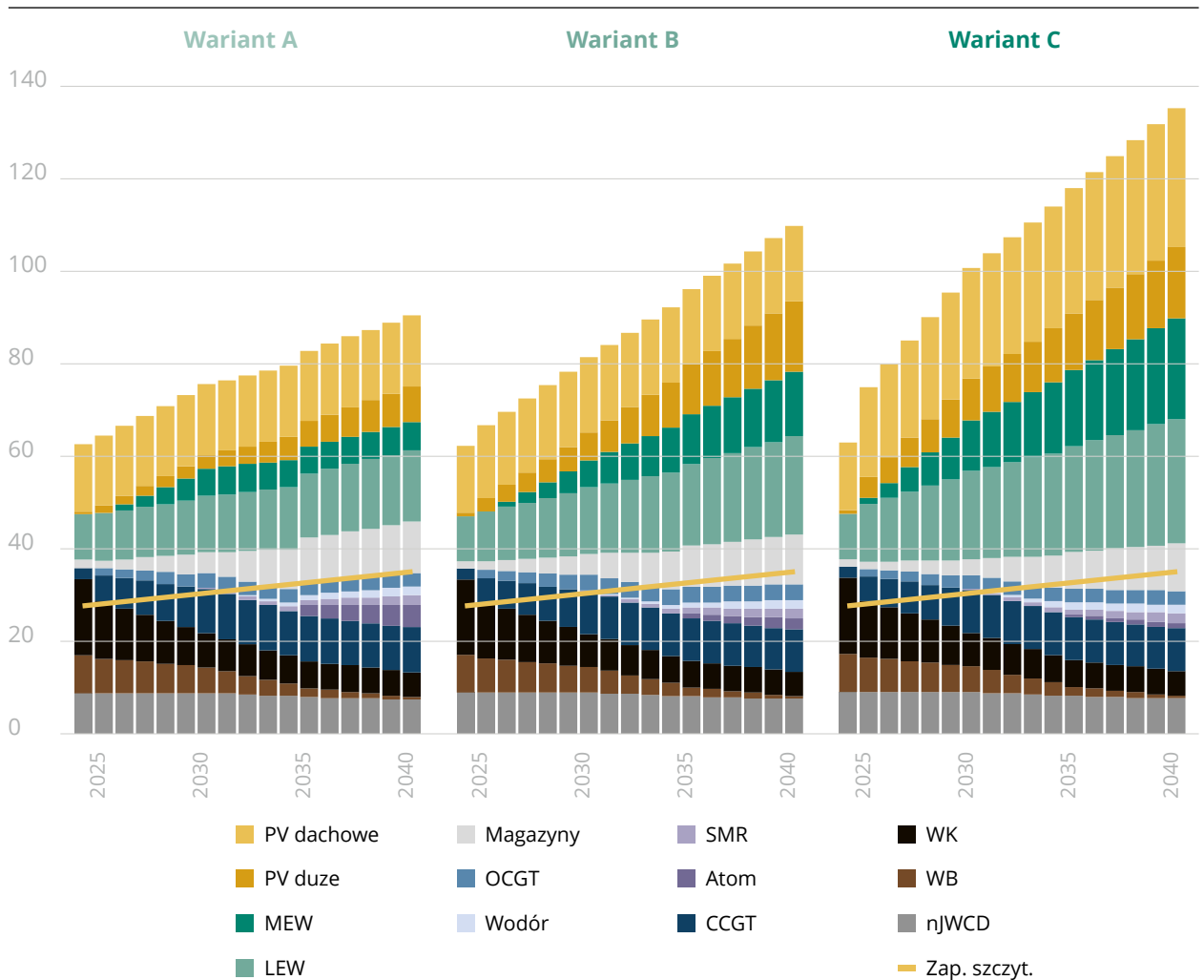
Jednocześnie należy podkreślić, że nowe regulacje, choć są niewątpliwie istotnym krokiem w kierunku optymalizacji procesu przyłączania do sieci, nie eliminują wszystkich wyzwań sieciowych. Nadal kluczowe pozostaje wdrażanie rozwiązań

zwiększających efektywność wykorzystania istniejącej infrastruktury, takich jak cable pooling czy rozwój magazynów energii.

Obecnie działające w Polsce farmy wiatrowe to wyłącznie instalacje lądowe. Jednak jak wynika z rządowych założeń, do 2030 r. w polskiej części Morza Bałtyckiego zostanie oddane do użytku do 5,9 GW morskich farm wiatrowych, a do 2040 r. rozwój morskiej energetyki wiatrowej stopniowo wzrośnie do około 18 GW².

Realizacja projektów w sektorze offshore przebiega zgodnie z harmonogramami – pierwsza farma ma zacząć funkcjonować już w tym roku, a kolejne dwie w 2027 r. Z punktu widzenia sektora, kluczowym

Wykres nr 2 | Modelowane warianty rozwoju miksów mocy wytwórczo-magazynowych EE w Polsce (GW)

Uwaga: nJWCD to zbiorcza pozycja obejmująca nJWCD węglowe, gazowe, biomasowe oraz wodne. Magazyny obejmują ESP oraz magazyny bateryjne. „Ład” oznacza ładowanie, „Gen” generacje z magazynów. WK oraz CCGT obejmują tylko jednostki JWCD. Wodór oznacza turbiny wodorowe.

Źródło: Modelowanie i analiza własna

² KPEiK, projekt Ministerstwa Klimatu i Środowiska z lipca 2025 r.

kamieniem milowym była pierwsza w historii aukcja, która odbyła się w piątą rocznicę uchwalenia ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Aukcja zakończyła się sukcesem – przystąpiło do niej czterech wytwórców, spośród których wyłoniono trzech zwycięzców (łącznie wolumen mocy zainstalowanej elektrycznej objęty zwycięskimi ofertami wyniósł 3,435 GW, a łączna szacunkowa ilość energii elektrycznej, jaką wytwórcy, którzy wygrali aukcję, planują wytworzyć oraz wprowadzić do sieci, wyniosła ponad 330 TWh). W ramach zwycięskich ofert minimalna zaoferowana cena wyniosła 476,88 zł/MWh, a najwyższa 492,32 zł/MWh³.

Zanim jednak aukcja mogła się odbyć, niezbędne było znowelizowanie ustawy offshore. I tak, w październiku 2025 r. uchwalono ustawę o zmianie ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz niektórych innych ustaw, która przyniosła szereg potrzebnych branży rozstrzygnięć. Część z nich dotyczyła warunków udziału i organizacji aukcji, a ich przyjęcie było niezbędne dla zapewnienia możliwości odbycia się pierwszej aukcji dla offshore wind. W tym zakresie wprowadzono m.in. możliwość warunkowej prekwalfikacji do aukcji, czyli możliwość

uzyskania wstępnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji jeszcze w trakcie trwającego postępowania administracyjnego w przedmiocie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla MFW (z warunkiem jego zakończenia i dostarczenia decyzji przed terminem aukcji), przesunięcie terminu weryfikacji liczby wydanych zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji oraz wniosków o wydanie zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, umożliwienie przeprowadzenia aukcji interwencyjnej w 2026 r. w przypadku, gdyby aukcja w 2025 r. nie została przeprowadzona lub rozstrzygnięta, umożliwienie obszarom z I fazy uczestniczenia w aukcjach w odniesieniu do niewykorzystanej mocy (do max. 200 MW), czy umożliwienie złożenia dwóch oddzielnych ofert aukcyjnych dla dwóch MFW zlokalizowanych w granicach tego samego obszaru wskazanego w załączniku 2 do ustawy offshore pod warunkiem posiadania osobnego wyprowadzenia mocy – z zastrzeżeniem, że nie w ramach jednej aukcji. Zmieniono również zasady ogłaszania i rozstrzygania aukcji (prezes URE ma informować o terminie aukcji co najmniej 3 miesiące wcześniej, a ogłoszenie publikować co najmniej 30 dni przed aukcją; wprowadzono też obowiązek pokazania dostępnej mocy dla poszczególnych miejsc przyłączenia oraz mechanizm blokujący rozpatrywanie nowych wniosków przyłączeniowych w okresie aukcyjnym).

³ <https://www.ure.gov.pl/pl/urząd/informacje-ogolne/aktualnosci/13009,Offshore-Pierwsza-aukcja-dla-morskich-farm-wiatrowych-rozstrzygnieta.html>

Pozostałe punkty w nowelizacji mają w dużej mierze techniczny charakter, mogą jednak ułatwić realizację inwestycji, a później zwiększyć ich rentowność. Chodzi o prawo do sprzedaży energii już w trakcie rozruchu technologicznego farmy, umożliwienie niewielkich przesunięć turbin albo stacji elektroenergetycznych bez konieczności zmiany wydanych pozwoleń i decyzji, zapewnienie natychmiastowej wykonalności decyzji zatwierdzających projekty robót geologicznych dla farm i zespołu urządzeń, a także współdzielenia jednej stacji przez kilka źródeł. Doprecyzowano w niej również zasady rozliczeń pomocy publicznej przy wspólnej infrastrukturze (jeżeli pomoc inwestycyjna dotyczy wspólnej stacji lub wspólnego wyprowadzenia mocy, jej wartość ma być rozliczana proporcjonalnie między farmami korzystającymi z tej infrastruktury), a także nowe zasady dla przyłączeń po przegranej w aukcji lub nieprzystąpieniu do niej. Nowelizacja doprecyzowuje także strefy bezpieczeństwa wokół turbin i morskich stacji elektroenergetycznych, z zakazem wejścia statków poza wskazanymi wyjątkami, a także potrzebną definicję personelu przemysłowego, wymogi kwalifikacyjne zgodne z SOLAS/Kodeksem IP oraz pozwolenia dla statków obcej przynależności niepodlegających SOLAS, jeśli regularnie obsługują instalacje w polskich obszarach morskich. Podsumowując, ustawa urealniła możliwość zorganizowania i pozytywnego rozstrzygnięcia aukcji, a także wprowadziła szereg zapisów doprecyzujących i regulujących kwestie techniczne, które były potrzebne branży.

Z punktu widzenia przyszłości sektora OZE kluczowe znaczenie ma strategia rządu odnośnie przyszłego tempa i kierunku transformacji energetycznej Polski. Urzeczywistnieniem tej wizji są strategie i inne dokumenty o podobnym charakterze publikowane przez polski rząd. W tym kontekście należy wskazać, że na początku marca 2024 r. Polska przekazała Komisji Europejskiej wstępną wersję aktualizacji KPEiK. Roboczy dokument deklaruje zwiększenie udziału OZE w końcowej konsumpcji energii brutto do 29,8 proc. do 2030 r. Zgodnie ze wstępnymi założeniami, w perspektywie 2030 r. do przyrostu produkcji energii elektrycznej z OZE w największym stopniu przyczyniać się będą elektrownie wiatrowe na lądzie o mocy zainstalowanej wynoszącej około 15,8 GW oraz elektrownie słoneczne o mocy zainstalowanej wynoszącej około 29,3 GW. W dalszym ciągu jednak czekamy na pełną aktualizację KPEiK – w 2025 r. pojawiły się dwie nowe iteracje tego dokumentu (jeden przygotowany przez resort klimatu i środowiska i drugi przygotowany przez resort energii – w związku z podziałami jakie nastąpiły na poziomie Rady Ministrów). Zgodnie z aktualnymi zapowiedziami Ministerstwa Energii, finalną wersję dokumentu powinniśmy poznać w połowie 2026 r., czyli z pewnością już po publikacji niniejszego przewodnika.

Drugim, równie ważnym dokumentem strategicznym w tym obszarze jest „Polityka energetyczna Polski do 2040 r.” (PEP2040), przyjęta przez rząd w lutym 2021 r. W marcu 2022 r. polski rząd przyjął założenia do aktualizacji PEP2040, która zakłada, że w perspektywie 2040 r. około połowa produkcji energii elektrycznej pochodzić ma z odnawialnych źródeł. Do chwili obecnej do zmiany dokumentu jednak nie doszło, pomimo, iż Ministerstwo Klimatu i Środowiska zapowiadało, że aktualizacja PEP2040 nastąpi jeszcze w 2024 roku. Obecnie, można założyć, iż bardziej realnym scenariuszem jest rok 2027 w związku z faktem, iż przed aktualizacją PEP2040 oczekiwana jest jeszcze pełna aktualizacja KPEiK (być może zostanie zmieniona również perspektywa czasowa dokumentu, tj. zostanie ona wydłużona do 2050 r., co byłoby spójne z unijnym horyzontem tego typu dokumentów strategicznych).

Branża energetyki wiatrowej wiąże duże nadzieje z zapowiadaną aktualizacją strategicznych dokumentów rządowych (PEP2040, KPEiK) licząc, że zaproponowane scenariusze będą dostosowane do skali wyzwań przed jakimi stoi Polska, oczekiwać ze strony przemysłu oraz do możliwości sektora OZE.

Aukcje w 2025 r.

Ostatnie aukcje OZE odbyły się w lipcu 2025 r. 8 lipca 2025 r. odbyła się aukcja przeznaczona dla instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych do 1 MW, a 9 lipca 2025 r. powyżej 1 MW.

Aukcje zrealizowano na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 27 września 2022 r. w sprawie maksymalnych ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022–2027 (Dz.U. 2022 poz. 2085). Zgodnie z nim, podczas aukcji w 2025 r. dla segmentu instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych do 1 MW do sprzedaży przeznaczono 11,25 TWh energii o wartości 3,825 mld zł. Są to wartości identyczne jak w latach 2022–2024.

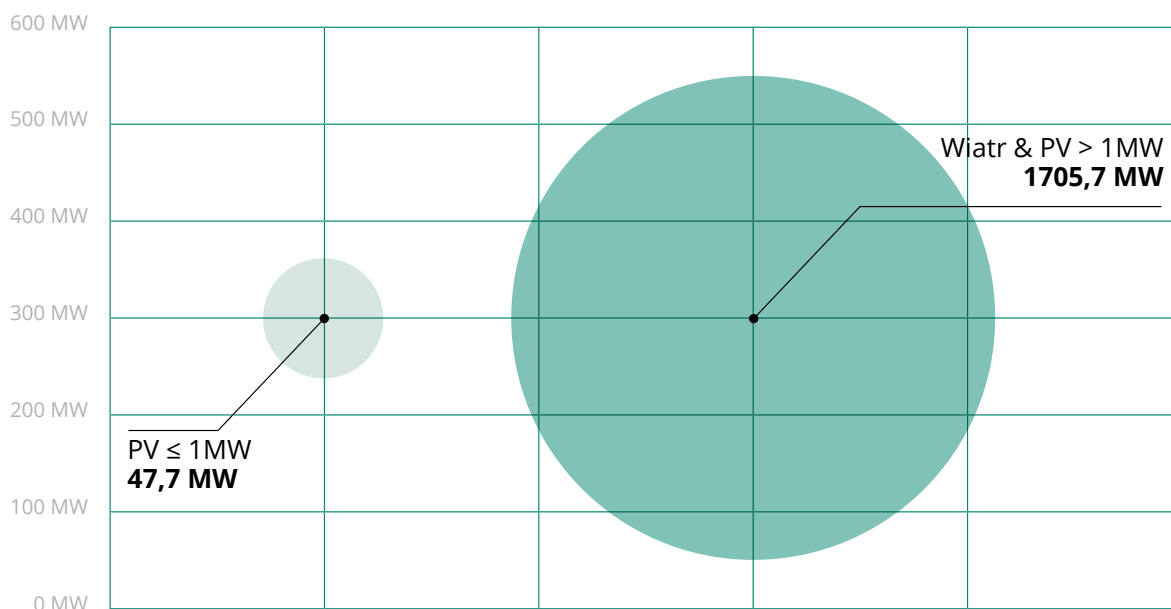
Dla segmentu instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych powyżej 1 MW, do sprzedaży przeznaczono 32,25 TWh o wartości 8,85 mld zł. W latach 2023–2024 wolumen

dla tego koszyka wyniósł natomiast 21,75 TWh, o wartości 6,225 mld zł. Z kolei w 2022 roku wartości te wyniosły odpowiednio 11,25 TWh i 3,6 mld zł.

Zgodnie z podsumowaniem aukcji przeprowadzonych w lipcu 2025 r. Prezes URE szacuje, iż aukcje przyczynią się do powstania blisko 1754 MW nowej mocy wytwórczych, w tym:

- 1670,7 MW w instalacjach fotowoltaicznych (około 47,7 MW w instalacjach o mocy zainstalowanej nie większej niż 1 MW oraz około 1623 MW w instalacjach o mocy zainstalowanej większej niż 1 MW),
- 82,7 MW w instalacjach wiatrowych (powyżej 1 MW).

Wykres nr 3 | Aukcje 2025. Nowa moc zainstalowana w wyniku aukcji 2025

W ramach ubiegłorocznych aukcji do sprzedaży przeznaczono 75,9 TWh energii elektrycznej z OZE o łącznej wartości ponad 31 mld zł, jednak w wyniku

ich rozstrzygnięcia łącznie zakontraktowano nieco ponad 21 TWh (36 proc.) energii elektrycznej o wartości około 5 mld zł (16 proc.).

Tabela nr 1 | Opis budżetów aukcyjnych 2025 dla każdej technologii OZE i porównanie z rokiem 2024

Technologia	Moc	Budżet 2025		Budżet 2024		Zmiana	
		(TWh)	(PLN mld)	(TWh)	(PLN mld)	(%vol.)	(%vol.)
Wiatr i PV	≤ 1 MW	11,25	3,83	11,25	3,83	0%	0%
	> 1 MW	32,25	8,85	21,75	6,23	48,28%	42,05%
Biomasa, biogaz inny niż rolniczy, instalacje termicznego przekształcania odpadów	≤ 1 MW	1,11	0,61	1,11	0,61	0,91%	-0,16%
	> 1 MW	22,50	12,32	1,69	0,93	1231,36%	1228,28%
Biogaz rolniczy	≤ 1 MW	-	-	-	-	-0,09%	0%
	> 1 MW	5,78	3,87	5,78	3,87	-0,51%	-0,20%
Hydroenergia, biopłynny, energia geotermalna	≤ 1 MW	0,98	0,51	0,98	0,51	0%	-0,19%
	> 1 MW	2,04	1,04	2,04	1,04	0%	0%
Instalacje hybrydowe	≤ 1 MW	-	-	-	-	-	-
	> 1 MW	-	-	-	-	-	-
Suma		75,90	31,06	44,60	17,02	70,22%	82,49%

Źródło: opracowanie własne, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 27 września 2022 r. w sprawie maksymalnych ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022-2027 (Dz.U. 2022 poz. 2085).

Kiedy odbyły się ostatnie aukcje?

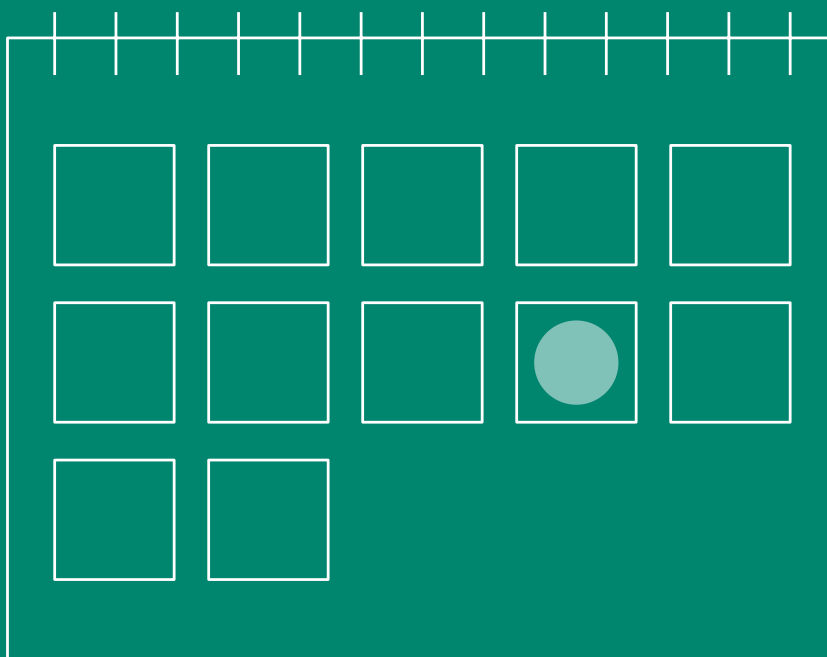
Ostatnie aukcje dla lądowej energii wiatrowej i fotowoltaicznej odbyły się 8 oraz 9 lipca 2025 r. (odpowiednio dla instalacji o mocy do i powyżej 1 MW).

System aukcyjny jest aktualnie podstawowym mechanizmem wsparcia instalacji OZE (zastąpił system świadectw pochodzenia) na skutek przyjęcia zasady, że instalacje OZE, w których pierwsze wytworzenie energii elektrycznej nastąpiło (lub ma nastąpić) po 1 lipca 2016 r., mogą skorzystać wyłącznie z systemu aukcyjnego.

System aukcyjny OZE miał obowiązywać do końca 2021 r., jednakże ustawą z 17 września 2021 r.

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1873) przedłużono obowiązywanie systemu wsparcia do 30 czerwca 2047 r., co oznacza, że aukcje będą mogły być przeprowadzane do 31 grudnia 2027 r. Powyższe zostało zaakceptowane decyzją Komisji Europejskiej z dnia 30 listopada 2021 r.

Zgodnie z wstępnymi szacunkami, przedłużenie systemu aukcyjnego umożliwi powstanie ok. 9 GW nowych mocy w technologiach wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych. Maksymalna wartość wsparcia państwa w całym okresie trwania programu może wynieść do 43,85 miliardów zł.

Kiedy odbędą się kolejne aukcje?

Na dzień sporządzenia niniejszego przewodnika, Prezes URE nie opublikował jeszcze harmonogramu aukcji na 2026 r.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 27 września 2022 r. w sprawie maksymalnych ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących

po sobie latach kalendarzowych 2022–2027 (Dz. U. poz. 2085), w 2026 r. w ramach aukcji dla instalacji do 1 MW maksymalna ilość energii, która może zostać sprzedana wynosi 11,25 TWh, a jej wartość 3,825 mld zł, natomiast w aukcjach dla instalacji powyżej 1 MW maksymalna ilość energii do sprzedania wynosi 53,25 TWh, a jej wartość 14,1 mld zł.

W jaki sposób projekt kwalifikuje się do udziału w aukcji?

Gotowe do budowy projekty instalacji OZE wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, energię słoneczną oraz biogaz, biogaz rolniczy, biomasę, biopłynny, hydroenergię i energię geotermalną, a także w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego mogą brać udział w aukcji, jeżeli:

- posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, oraz
- wpłacą depozyt w wysokości 60 PLN (około 14 EUR) za 1 kW lub udzielą równoważnej gwarancji bankowej.

Uzyskanie zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji poprzedza procedura prekwalfikacji prowadzona przez Prezesa URE. Inwestorzy muszą udowodnić, że posiadają instalacje gotowe do budowy, tj. że spełnione są następujące kryteria:

- posiadają warunki przyłączenia do sieci lub mają zawartą umowę o przyłączenie (ważne co najmniej 6 miesięcy),
- inwestycja posiada ostateczne i prawomocne pozwolenie na budowę (ważne co najmniej 6 miesięcy),
- dołączony został schemat instalacji OZE,
- przedstawiony został harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji budowy.

Po spełnieniu kryteriów prekwalfikacji Prezes URE wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji w ciągu 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o wydanie tego zaświadczenia. Zaświadczenie to pozostaje ważne przez 12 miesięcy od dnia jego wydania, jednak nie dłużej niż okres ważności warunków przyłączenia albo umowy o przyłączenie do sieci i pozwolenia na budowę.

Kryteria pozacenowe w aukcjach OZE

Do 30 grudnia 2025 r. państwa członkowskie Unii Europejskiej były zobowiązane wdrożyć kryteria pozacenowe do swoich systemów aukcyjnych. Obowiązek ten wynika z przepisów Net-Zero Industry Act (NZIA), czyli Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724. Termin ten nie podlegał przedłużeniu ani modyfikacji, a aukcje OZE organizowane od 30 grudnia 2025 r. muszą obligatoryjnie zawierać kryteria pozacenowe.

Zakresem obowiązku stosowania kryteriów pozacenowych są objęte technologie neutralne emisyjnie, będące technologiami energii odnawialnej, w tym technologia wiatrowa.

NZIA dokonuje podziału kryteriów pozacenowych na dwie grupy, w zależności od etapu, na którym powinny one zostać uwzględnione:

- kryteriami obligatoryjnym w kwalifikacji wstępnej do aukcji (prekwalifikacja) są: (i) odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, (ii) cyberbezpieczeństwo i bezpieczeństwo danych, oraz (iii) zdolność do pełnej i terminowej realizacji projektu;
- kryteriami obligatoryjnymi w kwalifikacji wstępnej (prekwalifikacja) lub dla udzielenia zamówienia w aukcji – w zależności od preferencji danego państwa członkowskiego – są kryteria służące ocenie wkładu aukcji w zrównoważony rozwój i odporność, z zastrzeżeniem, że kryteria wybrane do określenia wkładu w ww. wartości, powinny być obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne.

W przypadku zastosowania kryteriów z drugiej grupy na etapie udzielenia zamówienia, NZIA określa ich wagę – zarówno wkład aukcji w zrównoważoność, jak i odporność powinny wynosić co najmniej 5%, a łącznie od 15 do 30% kryteriów udzielenia zamówienia. Są to wartości minimalne, a państwa członkowskie mogą nadać im wyższą wagę.

W kontekście oceny wkładu aukcji w zrównoważony rozwój przyjmuje się, że aukcje powinny przyczyniać się do osiągnięcia co najmniej jednego z poniższych celów:

- zrównoważenie środowiskowe wykraczające poza minimalne wymogi określone w mającym zastosowanie prawie,
- innowacje poprzez zapewnienie całkowicie nowych rozwiązań lub poprawę porównywalnych najnowocześniejszych rozwiązań,
- integracja systemu energetycznego.

Kryteria pozacenowe mają objąć aukcje OZE dla co najmniej 30 % całkowitego wolumenu w aukcjach lub, alternatywnie, do co najmniej 6 GW rocznie. Można odstąpić od ich zastosowania wyłącznie, gdy uwzględnienie kryteriów pozacenowych skutkowałoby poniesieniem przez państwo członkowskie nieproporcjonalnych kosztów. Przyjmuje się, że różnice kosztów przekraczające 15% na aukcję, oszacowane na podstawie obiektywnych i sprawdzalnych danych, są nieproporcjonalne.

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/1176 z 23 maja 2025 r. określające kryteria wstępnej kwalifikacji i kryteria udzielenia zamówienia w odniesieniu do aukcji na potrzeby wdrażania energii ze źródeł odnawialnych, jako akt wykonawczy doprecyzowujący kryteria wskazane w NZIA, szczegółowo określa wymogi, jakie oferenci powinni spełniać w ramach poszczególnych kryteriów pozacenowych.

Państwa członkowskie są uprawnione do stosowania dodatkowych kryteriów pozacenowych wykraczających poza powyższe. Oznacza to, że zakres określony przez wskazane kryteria ma stanowić wyłącznie minimum.

Zastosowanie kryteriów pozacenowych w aukcjach OZE wymaga uchwalenia odpowiednich przepisów krajowych. Na dzień sporządzenia niniejszego raportu, w polskim systemie prawa nie zostały one jeszcze zaprojektowane.

W jaki sposób wygrana aukcja wpływa na przyłączenie do sieci?

Warunki przyłączenia do sieci lub zawarta umowa o przyłączenie do sieci są wymagane do wzięcia udziału w aukcji. Warunki przyłączenia obowiązują przez rok od dnia ich doręczenia (przed nowelizacją Prawa energetycznego z 13 marca 2026 r. okres ten wynosił 2 lata). W okresie ważności warunków przyłączenia stanowią one warunkowe zobowiązanie operatora sieci do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci.

Przed nowelizacją Prawa energetycznego z 13 marca 2026 r. (zmieniającą także niektóre przepisy ustawy o OZE), ustawa o OZE przewidywała mechanizm przedłużenia terminu pierwszego dostarczenia energii elektrycznej do sieci dla projektów, które wygrały aukcję. Operatorzy sieci byli zobowiązani do dostosowania terminu w umowach o przyłączenie dla zwycięskich projektów, aby były one zgodne z terminami z aukcji (np. dla wiatru na lądzie – 33 miesiące na dokonanie pierwszego rozliczenia od dnia zamknięcia sesji aukcji). W tym celu powinny zostać zawarte aneksy do umów o przyłączenie, aby termin na pierwsze dostarczenie energii do sieci (wskazany w umowie o przyłączenie), nie upływał wcześniej niż termin pierwszej sprzedaży energii w systemie aukcyjnym. W związku ze zmianą przepisów regulacje te mają zastosowanie wyłącznie do projektów, które wygrały aukcje w 2025 r. lub wcześniej.

Obecnie, na mocy nowelizacji Prawa energetycznego z 13 marca 2026 r., wprowadzono natomiast dodatkowy obowiązek związany z realizacją inwestycji, polegający na konieczności powiadomienia operatora sieci o uzyskaniu ostatecznego pozwolenia na budowę.

W przypadku turbin wiatrowych termin na wykonanie tego obowiązku wynosi 36 miesięcy od dnia zawarcia umowy o przyłączenie, przy czym pozwolenie na budowę musi obejmować co najmniej 80% mocy zainstalowanej określonej w tej umowie. Natomiast dla transformatorów i rozdzielni elektroenergetycznych objętych umową termin ten wynosi 36 miesięcy od dnia jej zawarcia.

Niespełnienie powyższego obowiązku w terminie skutkuje wygaśnięciem umowy o przyłączenie z mocy prawa. Jednocześnie inwestor może wystąpić o przedłużenie tych terminów – o okres nie dłuższy niż 24 miesiące – w przypadku zaistnienia okoliczności od niego niezależnych albo na wniosek, pod warunkiem ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia w wysokości 60 zł za każdy kW mocy przyłączeniowej, nie więcej jednak niż 12 000 000 zł.

Ponadto, odrębne reguły i terminy mają zastosowanie do umów o przyłączenie zawartych przed wejściem w życie ww. nowelizacji Prawa energetycznego. Wobec niejasności przepisów przejściowych, każda z takich umów będzie wymagała analizy.

Jak przebiega aukcja i kto te aukcje wygrywa?

Data aukcji jest ogłaszana przez Prezesa URE na co najmniej 30 dni przed planowaną aukcją. Licytujący – potencjalny producent – składa ofertę obejmującą ilość energii elektrycznej określoną w MWh i cenę w PLN za 1 MWh, po której zgadza się sprzedawać energię elektryczną na podstawie kontraktu różnicowego.

Wsparcie do tej pory przyznawane było producentom oferującym najniższą cenę. NZIA wprowadziła jednak obowiązek uwzględnienia w aukcjach kryteriów niecenowych, które powinny być stosowane do aukcji już od 2026 r. Wymaga to jednak uchwalenia odpowiednich przepisów krajowych. Na dzień sporządzenia niniejszego raportu przepisy te nie zostały uchwalone ani nie zaprezentowano publicznie ich projektu. Poniżej przedstawiono więc dotychczasowe zasady przeprowadzenia aukcji.

Aukcja trwa do momentu całkowitego wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji lub zamknięcia sesji aukcji. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż 3 ważne oferty. Jeżeli kilku oferentów zaoferuje tę samą cenę, a ilość deklarowanej do wyprodukowania energii elektrycznej przekracza ilość, o której mowa w ogłoszeniu o aukcji, decyduje kolejność złożonych

ofert. Oferty zwycięskich producentów nie mogą łącznie przekraczać 100% wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji i 80% ilości energii elektrycznej objętej wszystkimi ofertami. Ten drugi pułap ma na celu zagwarantowanie wystarczająco konkurencyjnych ofert.

W ciągu 21 dni od daty zakończenia aukcji Prezes URE publicznie ogłasza na swojej stronie internetowej informację o:

- wynikach aukcji (tj. wytwórcach, którzy wygrali aukcję, minimalnej i maksymalnej cenie, po której energia elektryczna została sprzedana w aukcji, a także wolumen energii elektrycznej i jej wartość), lub
- unieważnieniu aukcji, jeśli wystąpiły przypadki określone w ustawie o OZE.

Aukcję można unieważnić tylko wtedy, gdy wszystkie oferty zostały odrzucone (oferta podlega odrzuceniu m.in., gdy cena sprzedaży energii elektrycznej określona w ofercie przekracza cenę referencyjną) lub nie można było jej przeprowadzić z przyczyn technicznych. Jeżeli wyniki aukcji zostały już opublikowane, aukcja jest rozstrzygnięta i ostateczna.

Jaki jest okres wsparcia?

Okres wsparcia trwa 15 lat od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu wygrania danej aukcji, jednakże nie dłużej niż do 30 czerwca 2047 r. Zgodnie z poprzednimi regulacjami, termin ten trwał

do 30 czerwca 2039 r. jednak nowelizacja Ustawy o odnawialnych źródłach energii z 17 września 2021 r. wydłużyła termin do 30 czerwca 2047 roku.

Jak wygląda mechanizm wsparcia?

Wytwórca energii w instalacji przemysłowej (nie mniejszej niż 0,2MW), który wygrał aukcję, sprzedaje wytworzoną energię na rynku energii za cenę rynkową, a następnie może wystąpić o wyrównanie do ceny przyjętej w aukcji. Odbywa się to w drodze pokrycia tzw. „ujemnego salda”. Środki na jego pokrycie są wypłacane przez Zarządcę Rozliczeń S.A., celową spółkę Skarbu Państwa, która pełni rolę operatora rozliczeń, a jej zadaniem jest gromadzenie środków na pokrycie i dokonywanie rozliczeń „ujemnego salda”. W rozumieniu ustawy o OZE, ujemne saldo stanowi różnicę pomiędzy wartością netto sprzedaży energii w danym miesiącu (obliczoną na podstawie giełdowych cen energii elektrycznej) a wartością netto tej energii obliczoną przy przyjęciu cen wskazanych przez wytwórcę energii w ofercie, która wygrała aukcję. Przy czym cena ta podlega corocznej waloryzacji wskaźnikiem inflacji określanym przez Główny Urząd Statystyczny.

Wolumen wytworzonej energii, która podlega rozliczeniu, określany jest na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych w danym miesiącu. Wytwórca informuje Zarządcę Rozliczeń S.A., do 15 dnia kolejnego miesiąca, o:

- ilości i cenach energii sprzedanej w ubiegłym miesiącu,
- danych odnośnie do wartości energii (cen publikowanych na Towarowej Giełdzie Energii – indeks TGeBase), oraz
- składa wniosek o pokrycie ujemnego salda.

W konsekwencji, ujemne saldo stanowi różnicę pomiędzy wartością netto energii obliczoną na podstawie indeksu TGeBase a wartością obliczoną na podstawie ceny ofertowej danego wytwórcy.

Zarządca Rozliczeń S.A. ma obowiązek weryfikacji wniosku o pokrycie ujemnego salda w terminie 30 dni i wypłaty środków danemu wytwórcy, jak obrazuje przykład poniżej.

Saldo może być także dodatnie, w szczególności w przypadku wzrostu rynkowych cen energii. W takiej sytuacji, wytwórca będzie zobowiązany do zwrotu Zarządcy Rozliczeń S.A. dodatniego salda. Dodatnie saldo jest na bieżąco (miesięcznie) rozliczane z ujemnym saldem. Dodatnie saldo, które nie zostanie całkowicie rozliczone do końca okresu każdego pełnych trzech lat kalendarzowych, jest zwracane Zarządcy Rozliczeń S.A. przez wytwórcę energii elektrycznej z OZE, w terminie 6 miesięcy od zakończenia danego okresu.

Nie ma obowiązku sprzedaży energii wyprodukowanej w OZE na giełdzie towarowej.

Jakie urządzenia do wytwarzania energii elektrycznej mogą zostać zainstalowane?

Wytwórca, który wygrał aukcję musi liczyć się z ograniczeniami, jeśli chodzi o urządzenia, które mogą zostać zainstalowane. Ustawa o OZE wymaga, by urządzenia wchodzące w skład instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania energii, były nowe i wyprodukowane w określonym okresie poprzedzającym dzień wytworzenia energii po raz pierwszy. Szczegóły przedstawia poniższa tabela nr 2.

Tabela nr 2.

Rodzaj instalacji OZE	Urządzenia nie starsze niż
Energia wiatru na lądzie	33 miesiące
Energia słoneczna	33 miesiące
Energia wiatru na morzu	72 miesiące
Biomasa	42 miesiące

Jakie są obowiązki inwestora, który wygrał aukcję?

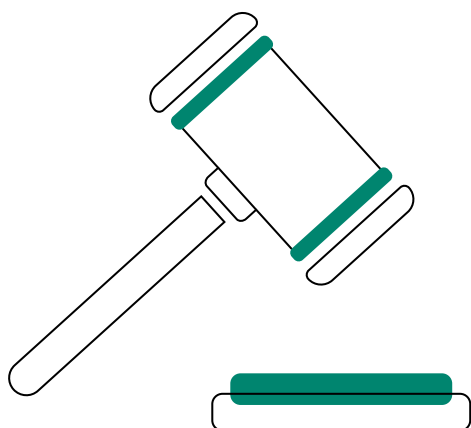
Pierwszym obowiązkiem wytwórcy jest sprzedaż energii po raz pierwszy w określonym czasie od zamknięcia aukcji (szczegóły przedstawia poniższa tabela nr 3). Wytwórca musi jednocześnie posiadać koncesję na wytwarzanie energii. Nietrzymanie tych obowiązków może skutkować wykluczeniem danego wytwórcy z systemu aukcyjnego oraz przepadkiem kaucji.

Tabela nr 3.

Rodzaj instalacji OZE	Termin na sprzedaż energii po raz pierwszy (z posiadaną koncesją) liczony od zamknięcia aukcji
Energia wiatru na lądzie	33 miesiące od dnia zamknięcia aukcji
Energia słoneczna	33 miesiące od dnia zamknięcia aukcji
Energia wiatru na morzu	7 lat od dnia zamknięcia aukcji
Biomasa	42 miesiące od dnia zamknięcia aukcji

Drugim obowiązkiem jest wytworzenie energii w ilości zadeklarowanej w ofercie. Jakkolwiek istnieje możliwość jednokrotnej aktualizacji oferty, która wygrała aukcję w zakresie planowanej daty rozpoczęcia okresu korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia, ilości energii planowanej do sprzedaży w kolejnych latach kalendarzowych lub mocy zainstalowanej instalacji, to całkowity wolumen przeznaczony do sprzedaży, okres wsparcia oraz kwalifikacja projektu pod kątem jego mocy w ramach ustawy o OZE muszą pozostać niezmienione. Rozliczenie ilości energii dokonywane jest w danym okresie wsparcia co 3 pełne lata oraz na koniec okresu wsparcia. Jeśli dana instalacja nie wyprodukuje co najmniej 85% wolumenu określonego w ofercie w danym okresie rozliczeniowym, wytwórca podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej oblicza się przyjmując 50% sumy, którą daje iloczyn ceny aukcyjnej i różnicy pomiędzy energią, jaka miała zostać wytworzona zgodnie z ofertą a energią sprzedaną w danym okresie rozliczeniowym. Kara nie będzie jednak naliczona, jeśli wymagany wolumen energii nie został osiągnięty w wyniku:

- obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego;
- konieczności zapewnienia bezpieczeństwa sieci elektroenergetycznej;
- wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym;
- działania siły wyższej, jak np. klęski żywiołowe, wojna, akty terroryzmu, zamieszki;
- wystąpienia awarii technicznej instalacji OZE, rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji.

Jak zabezpieczone jest finansowanie aukcji?

Prawidłowe funkcjonowanie aukcyjnego systemu wsparcia, w tym rozliczenie ujemnego salda i działanie operatora rozliczeń, czyli Zarządcy Rozliczeń S.A., wymaga odpowiednich środków pieniężnych. Środki te zapewniane są dzięki opłacie OZE, która jest pobierana przez operatora systemu przesyłowego (OSP) oraz operatorów systemu dystrybucyjnego (OSD). OSP oraz OSD pobierają tę opłatę głównie od odbiorców końcowych przyłączonych bezpośrednio do ich sieci, tj. gospodarstw domowych. Stąd

finansowanie systemu wsparcia jest niezależne od budżetu państwa.

Zasady obliczania opłaty OZE określone są w ustawie o OZE. Opłata OZE obliczana jest jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości zużytej energii. Sama stawka opłaty OZE określana jest i publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej URE w terminie do 10 listopada każdego roku kalendarzowego.

A jeśli państwo polskie będzie unikać wykonania obowiązków wynikających z aukcji?

Chociaż Zarządca Rozliczeń S.A. i zwycięzca aukcji nie zawierają żadnej pisemnej umowy, stosunek prawny między takim wytwórcą a Rzeczpospolitą Polską ma formę wiążącego zobowiązania ustawowego. Elementy tego zobowiązania są ustalane na podstawie ustawy o OZE oraz dokumentów opublikowanych przez Prezesa URE –

opublikowanych wyników aukcji. W konsekwencji, jeżeli Zarządca Rozliczeń S.A. nie zapłaci należnej kwoty pieniężnej, wytwórca może dochodzić swoich praw w sądzie powszechnym. Warto wspomnieć, że takie rozwiązanie uważa się za wystarczające do uzyskania finansowania bankowego bez prawa regresu (w formule project finance).

Czy możliwy jest transfer praw i obowiązków nabytych w drodze aukcji?

Zgodnie z ustawą o OZE dopuszczalne jest nabycie instalacji, która wygrała aukcję, lub nabycie udziałów w spółce realizującej taką instalację. W pierwszym przypadku należy zwrócić się o zgodę do Prezesa URE. Udzielenie takiej zgody jest uzależnione od złożenia oświadczenia przez kupującego, że energia

elektryczna będzie wytwarzana wyłącznie ze źródeł odnawialnych w instalacji, która wygrała aukcję, oraz że kupujący przyjmuje prawa i obowiązki wytwórcy OZE.

Podsumowanie wyników wybranych aukcji z 2025 r.

Ostatnie aukcje na projekty wiatrowe i fotowoltaiczne miały miejsce w dniach 8 i 9 lipca 2025 r. Wszystkie aukcje były przeznaczone dla instalacji nowych. Po raz kolejny rozstrzygnięte zostały jedynie dwie z siedmiu aukcji. Spośród zwycięskich ofert (129) zdecydowaną większość stanowią instalacje fotowoltaiczne (126), pozostałe to instalacje wiatrowe (3).

Wolumen energii elektrycznej dla instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych o mocy nie większej niż 1 MW został ustalony na poziomie 11,25 TWh o wartości ok. 3,82 mld zł.

Projekty fotowoltaiczne ponownie zdominowały tzw. mały koszyk dla projektów wiatrowych i fotowoltaicznych o mocy do 1 MW. Do aukcji przystąpiło 33 wytwórców, składając łącznie 83 oferty. Wszystkie złożone oferty pochodziły wyłącznie z instalacji fotowoltaicznych. Ceny referencyjne energii elektrycznej dla instalacji wiatrowych do 1 MW wynosiły 378 zł/MWh, a energii elektrycznej z małych instalacji fotowoltaicznych – 414 zł/MWh.

W wyniku rozstrzygnięcia aukcji sprzedano ponad 4% oferowanego do sprzedaży wolumenu energii w ramach 53 ofert zgłoszonych przez 20 wytwórców,

o łącznej wartości prawie 170 mln zł (co stanowi 4,4% łącznej wartości energii przeznaczanej do sprzedaży).

Minimalna cena dla instalacji PV, po jakiej została sprzedana energia, wyniosła 314,77 zł/MWh (dla porównania w aukcji w grudniu 2024 roku cena minimalna po jakiej sprzedano energię wynosiła 297,78 zł/MWh). Natomiast maksymalna cena dla instalacji PV, po jakiej została sprzedana energia wyniosła 374,77 zł/MWh (dla porównania w aukcji w grudniu 2024 roku było to 388 zł/MWh).

W wyniku aukcji zakontraktowano nieco ponad 0,48 TWh, w związku z czym mogą powstać instalacje fotowoltaiczne o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej ok. 47,7 MW.

Wśród zwycięzców znaleźli się m.in. Energetyka Zagórz Sp. z o.o., Grüner Energy Sp. z o.o., Pola Energii Foto Sp. z o.o., czy TELIS Sp. z o.o.

W aukcji dla projektów wiatrowych i fotowoltaicznych o mocy powyżej 1 MW możliwa do sprzedania w koszyku ilość energii wynosiła 32,25 TWh, a jej wartość prawie 8,9 mld zł. Cena maksymalna (tj. cena referencyjna), którą można było złożyć w ofercie dla instalacji wiatrowych o mocy powyżej 1 MW wyniosła 324 zł/MWh, a dla instalacji fotowoltaicznych

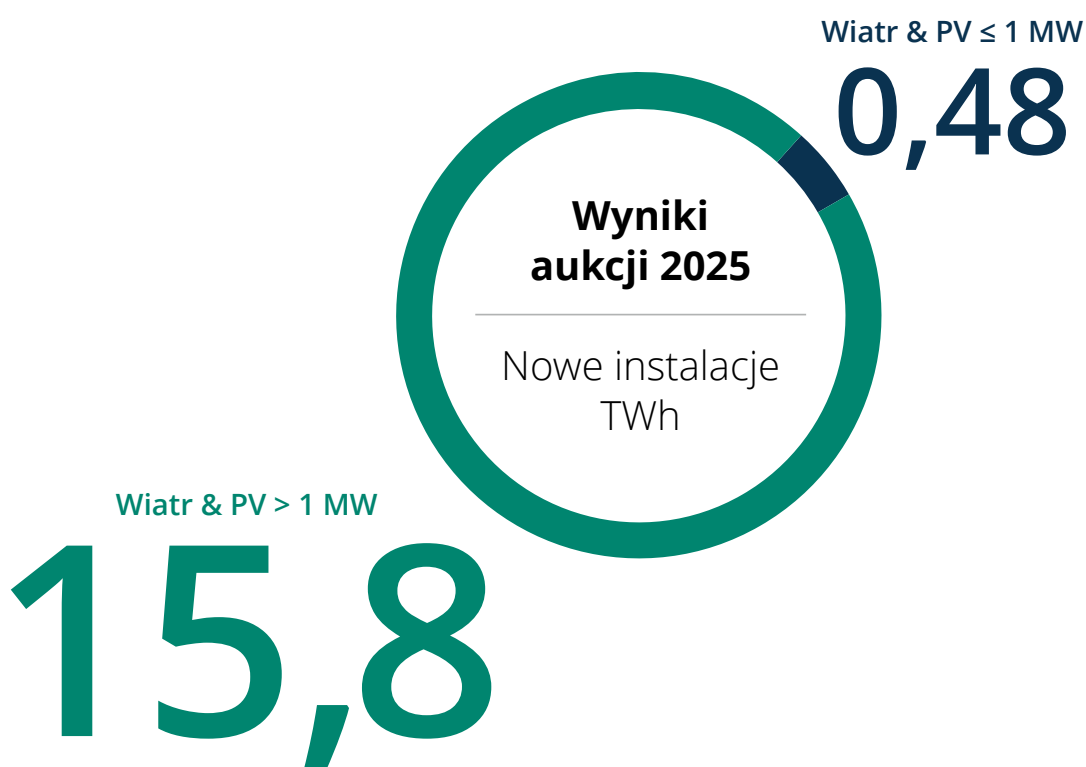
389 zł/MWh. Do aukcji przystąpiło 73 wytwórców składając łącznie 98 ofert (z czego tylko 3 dotyczyły instalacji wiatrowych).

W wyniku rozstrzygnięcia aukcji sprzedano około 15,8 TWh energii (49% oferowanego do sprzedaży wolumenu) o łącznej wartości niespełna 4,8 mld zł (54% wartości energii przeznaczanej do sprzedaży).

W związku z rozstrzygnięciem aukcji, mogą powstać instalacje fotowoltaiczne o mocy nieco ponad 1623 MW oraz lądowe farmy wiatrowe o mocy 82,7 MW. Minimalna cena, po jakiej została sprzedana energia dla elektrowni wiatrowych w tym koszyku aukcyjnym wyniosła 100 zł/MWh, natomiast cena maksymalna wyniosła 320 zł/MWh (w aukcji w grudniu ubiegłego roku odpowiednio – 149 zł/MWh i 175 zł/MWh). Jeśli chodzi natomiast o instalacje fotowoltaiczne, minimalna cena wyniosła 216,90 zł/MWh, a maksymalna 329,68 zł/MWh (w aukcji w grudniu ubiegłego roku odpowiednio – 244,80 zł/MWh i 334,77 zł/MWh)

Wśród zwycięzców znaleźli się m.in.: EW Kiekrz Sp. z o.o., FW LUBIEŃ 1 Sp. z o.o., OX2 Green Sp. z o.o., Siłownie Wiatrowe S.A., czy PAD RES Koszalin Sp. z o.o.

Wykres nr 4 | Aukcje 2025. Ilość energii zakontraktowana w wyniku aukcji w lipcu 2025 r.

Ceny referencyjne (maksymalne ceny do zaoferowania w aukcji) dla poszczególnych rodzajów instalacji OZE

Poniżej zostały podane ceny referencyjne wynikające z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 listopada 2023 r. w sprawie ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, okresów obowiązujących wytwórców, którzy wygrali aukcję, oraz referencyjnych wolumenów sprzedaży energii elektrycznej (Dz. U. poz. 2440).

Tabela nr 4.

Lp.	Rodzaj instalacji OZE	Cena referencyjna (PLN/MWh)
1.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy	872
2.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy w wysokosprawnej kogeneracji	1025
3.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany ze składowisk odpadów	812
4.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany ze składowisk odpadów w wysokosprawnej kogeneracji	915
5.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące tylko biogaz uzyskiwany z oczyszczalni ścieków	572
6.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące tylko biogaz uzyskiwany z oczyszczalni ścieków w wysokosprawnej kogeneracji	714
7.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące tylko biogaz inny niż określony w pkt 1, 3 i 5	632
8.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 4 i 6 w wysokosprawnej kogeneracji	723

Lp.	Rodzaj instalacji OZE	Cena referencyjna (PLN/MWh)
9.	Instalacje o mocy poniżej 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie hydroenergię	853
10.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW i nie większej niż 1 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy	793
11.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW i nie większej niż 1 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy w wysokosprawnej kogeneracji	941
12.	Duże instalacje (powyżej 1 MW) wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy	775
13.	Duże instalacje (powyżej 1 MW) wykorzystujące wyłącznie biogaz rolniczy w wysokosprawnej kogeneracji	896
14.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany ze składowisk odpadów	785
15.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany ze składowisk odpadów w wysokosprawnej kogeneracji	895
16.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany z oczyszczalni ścieków	520
17.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz uzyskiwany z oczyszczalni ścieków w wysokosprawnej kogeneracji	663
18.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 12, 14 i 16	583
19.	Instalacje o mocy nie mniejszej niż 0,5 MW wykorzystujące wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 13, 15 i 17 w wysokosprawnej kogeneracji	677
20.	Dedykowane instalacje do spalania biomasy lub układach hybrydowych	594

Lp.	Rodzaj instalacji OZE	Cena referencyjna (PLN/MWh)
21.	Instalacje termicznego przetwarzania odpadów lub w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego	474
22.	Instalacje o mocy nieprzekraczającej 50 MW w instalacji termicznego przetwarzania odpadów, dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji	670
23.	Instalacje o mocy powyżej 50 MW w instalacji termicznego przetwarzania odpadów, dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji	640
24.	Instalacje wykorzystujące wyłącznie biopłynny	575
25.	Instalacje o mocy nieprzekraczającej 1 MW wykorzystujące wyłącznie lądową energię wiatrową	378
26.	Duże instalacje (o mocy powyżej 1 MW) wykorzystujące wyłącznie lądową energię wiatrową	324
27.	Instalacje o mocy powyżej 0,5 MW i nie przekraczającej 1 MW wykorzystujące wyłącznie hydroenergię	778
28.	Duże instalacje o mocy powyżej 1 MW wykorzystujące wyłącznie hydroenergię	745
29.	Instalacje wykorzystujące wyłącznie energię geotermalną	579
30.	Instalacje o mocy nieprzekraczającej 1 MW wykorzystujące wyłącznie energię słoneczną	414
31.	Duże instalacje (o mocy powyżej 1 MW) wykorzystujące wyłącznie energię słoneczną	389

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej (PSEW) jest organizacją pozarządową, działającą od 1999 roku na rzecz wspierania i promowania energetyki wiatrowej. Stowarzyszenie skupia niemal 200 członków, w tym czołowe firmy działające na rynku energetyki wiatrowej w Polsce: inwestorów, deweloperów, producentów turbin i podzespołów do elektrowni, zarówno z Polski, jak i z zagranicy.

Działania PSEW obejmują:

- aktywny udział w konsultacjach aktów prawnych (ustaw, rozporządzeń), strategii, polityk i programów sektorowych, a także podejmowanie działań na rzecz wprowadzenia nowych rozwiązań prawnych sprzyjających rozwojowi energetyki wiatrowej w Polsce;
- ścisłą współpracę z ministerstwami właściwymi ds. gospodarki oraz ds. środowiska oraz innymi resortami związanymi bezpośrednio lub pośrednio z energetyką i odnawialnymi źródłami energii;
- współpracę z Dyrekcją Generalną Komisji Europejskiej ds. Energii i Transportu, Dyrekcją Generalną ds. Środowiska, Dyrekcją Generalną ds. Nauki i Badań;
- współpracę z eurodeputowanymi oraz parlamentarzystami z sejmowych i senackich komisji;
- szerzenie wiedzy o energetyce wiatrowej, w szczególności rozpowszechnianie informacji na temat korzyści płynących z wykorzystania wiatru do produkcji energii elektrycznej oraz potencjału Polski w zakresie możliwości rozwoju energetyki wiatrowej;
- działania edukacyjne skierowane do dzieci i młodzieży poszerzające wiedzę oraz promujące sektor energetyki wiatrowej jako miejsca pracy;
- organizację wydarzeń skupiających przedstawicieli branży z kraju i zagranicy; udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach branżowych w charakterze eksperta z zakresu energetyki wiatrowej w Polsce.

PSEW jest członkiem WindEurope oraz Polskiego Komitetu Światowej Rady Energetycznej.

www.psew.pl

Kancelaria DWF w Polsce liczy obecnie ponad 200 specjalistów. Jako zespół prawników świadczymy usługi prawne w Polsce od 1991 roku.

Nasi prawnicy dysponują bogatym doświadczeniem w kompleksowej obsłudze prawnej przedsiębiorstw prywatnych, korporacji międzynarodowych i spółek Skarbu Państwa. Nasze osiągnięcia, wiedza i doświadczenie znajdują odzwierciedlenie w czołowych rankingach międzynarodowych. Doceniają je również nasi klienci, inne kancelarie i pozostali uczestnicy rynku.

Kluczowe obszary działalności warszawskiego biura to między innymi: energetyka odnawialna, ochrona środowiska, fuzje i przejęcia, finansowanie projektów, nieruchomości, budownictwo i infrastruktura, rynki kapitałowe, bankowość, finanse i restrukturyzacja, własność intelektualna, rozstrzyganie sporów, podatki, prawo pracy, a także zamówienia publiczne.

Jesteśmy kancelarią zorientowaną na sprawy i transakcje trudne, precedensowe i niepowtarzalne. Wymagają one wiedzy prawniczej i biznesowej, doświadczenia, umiejętności i zdolności do szybkiego działania. Możemy pochwalić się udziałem w największych i najbardziej złożonych projektach i sporach na polskim i europejskim rynku. Naszym klientom oferujemy również wyspecjalizowaną wiedzę w sektorach, takich jak: energetyka konwencjonalna, odnawialna i atomowa, przemysł ciężki, górnictwo, przemysł lotniczy i zbrojeniowy, transport i logistyka, przemysł filmowy i mediowy, TMT oraz outsourcing.

Nasi prawnicy są rekomendowani przez niezależne międzynarodowe rankingi, takie jak Chambers Global, Chambers Europe, Legal 500, IFLR1000 oraz WTR1000 i Managing IP. Nasi prawnicy biorą aktywny udział w charakterze prelegentów w kluczowych konferencjach sektorowych, seminariach i warsztatach dotyczących m.in. zagadnień z zakresu prawa ochrony środowiska, energetycznego, budowlanego, sporów sądowych i arbitrażu.

www.dwfgroup.com

Nasze biuro w Warszawie posiada wyróżniający się zespół zajmujący się kompleksowo energią odnawialną. Jest to jedna z najbardziej rozpoznawalnych praktyk w zakresie odnawialnych źródeł energii na polskim rynku i „one stop shop” dla klienta działającego w tym sektorze.

Obsługujemy wszelkie sprawy prawne związane z sektorem OZE, w tym projekty inwestycyjne (development, pozwolenia i koncesje, przyłączenia do sieci, transakcje, kwestie środowiskowe, M&A), bieżącą działalność, a także spory. Byliśmy zaangażowani w rozwój i akwizycje ogromnej liczby projektów związanych z energią, zarówno na lądzie, jak i na morzu. Zespół znany jest również z doradztwa w sprawach regulacyjnych.

Pomagamy izbom i organizacjom branżowym oraz klientom indywidualnym w rozwiązywaniu złożonych spraw oraz budowaniu ich pozycji w kwestiach sektorowych. Przykładowo, wspieramy klientów w sporach dotyczących regulacji energetyki przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki oraz sądami. Wspieramy Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki i Magazynowania Energii oraz Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej w działaniach organizacji w kwestiach dotyczących programu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii w Polsce i UE. Jesteśmy również zaangażowani w prace zespołu zadaniowego ds. morskiej energii wiatrowej, w których pomagamy wypracować propozycje dotyczące uwarunkowań regulacyjnych dla branży.

dr Karol Lasocki
Partner
E karol.lasocki@dwf.law

Janusz Gajowiecki
Prezes PSEW
E j.gajowiecki@psew.pl

Agnieszka Chylińska
Counsel
E agnieszka.chylinska@dwf.law

Piotr Czopek
Wiceprezes PSEW
E p.czopek@psew.pl

dr Maria Kierska
Counsel
E maria.kierska@dwf.law

Iwona Tokarska
Dyrektor administracyjny
E i.tokarska@psew.pl

Wiktoria Rogaska
Counsel
E wiktoria.rogaska@dwf.law

Dorota Bereza
Dyrektor ds. marketingu i wydarzeń
E d.bereza@psew.pl

Anna Kordziawa-Toś
Senior Associate
E anna.kordziawa-tos@dwf.law

Małgorzata Żmijewska-Kukiełka
Menedżer ds. komunikacji
E m.zmijewska@psew.pl

Andrzej Szostak
Associate
E andrzej.szostak@dwf.law

Weronika Kupczyk
Specjalista ds.regulacji onshore
E w.kupczyk@psew.pl

Michał Pitula
Associate
E michal.pitula@dwf.law

Oliwia Mróz-Malik
Menedżer ds. morskiej energetyki wiatrowej,
inwestycji i rozwoju
E o.mroz@psew.pl

W przypadku jakichkolwiek pytań,
uprzejmie prosimy o kontakt:
karol.lasocki@dwf.law, j.gajowiecki@psew.pl

DWF jest wiodącym globalnym dostawcą zintegrowanych usług prawnych i biznesowych.

Nasze podejście do zintegrowanego zarządzania usługami prawnymi zapewnia klientom większą wydajność, pewność cen i przejrzystość. Dostarczamy zintegrowane usługi na skalę globalną poprzez nasze trzy linie biznesowe: usługi prawne, operacje prawne i usługi biznesowe w ośmiu kluczowych sektorach. Płynnie łączymy dowolną liczbę naszych usług, aby dostarczać indywidualne rozwiązania dla naszych zróżnicowanych klientów.

[dwfgroup.com](https://www.dwfgroup.com)

© DWF 2026. DWF jest globalną firmą świadczącą usługi doradztwa prawnego i usługi profesjonalne, działającą za pośrednictwem szeregu odrębnych podmiotów prawnych. Grupa DWF obejmuje spółkę DWF Group Limited (zarejestrowaną w Anglii i Walii pod numerem 11561594, z siedzibą przy 20 Fenchurch Street, Londyn, EC3M 3AG) oraz jej spółki zależne i podmioty stowarzyszone (zgodnie z definicją zawartą w brytyjskiej Ustawie o spółkach z 2006 r.). Więcej informacji na temat podmiotów oraz struktury Grupy DWF można znaleźć na stronie „Legal Notices” dostępnej na www.dwfgroup.com. Nasi prawnicy podlegają zasadom określonym przez organy samorządu zawodowego, które przyznały im uprawnienia do wykonywania zawodu, a podmioty należące do Grupy DWF świadczące usługi prawne są regulowane zgodnie z właściwymi przepisami prawa w jurysdykcjach, w których prowadzą działalność. Wszelkie prawa zastrzeżone. Niniejsze informacje mają na celu ogólne omówienie poruszanych tematów i mają charakter wyłącznie poglądowy. Nie stanowią one porady prawnej i nie powinny być traktowane jako substytut porady prawnej. DWF nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek działania podjęte w oparciu o te informacje i nie składa żadnych oświadczeń ani nie udziela żadnych gwarancji, wyraźnych lub dorozumianych, w odniesieniu do kompletności, dokładności, wiarygodności lub przydatności informacji zawartych w niniejszej publikacji.